

24 Φεβρουαρίου 1944

Ο Περόν και τα πραξικοπήματα

Η Αργεντινή κατάφερε να απαλλαγεί από τους Ισπανούς το 1816 και να αποκτήσει σύνταγμα το 1853. Από την εποχή εκείνη, άρχισε να αναπτύσσεται σταθερά. Η αυστηρή της ουδετερότητα στη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου τη βοήθησε να αποκτήσει στιβαρή οικονομία. Την ίδια ουδετερότητα δεν κατάφερε να κρατήσει και στη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου, όταν ο λαός ήταν σαφώς κατά του άξονα, ενώ η κυβέρνηση υπέρ του. Ένα στρατιωτικό πραξικόπημα, τον Ιούνιο του 1943, φάνηκε να φέρνει την Αργεντινή στο πλευρό των συμμάχων. Γρήγορα, αποδείχτηκε πως επρόκειτο για φασιστική κίνηση, της οποίας τα νήματα κινούσε, αθέατος, κάποιος Χουάν Ντομίνγκο Περόν, συνταγματάρχης (γεννήθηκε το 1895). Αποτέλεσμα ήταν να ξεσπάσουν απεργίες και αιματηρές συγκρούσεις που σταμάτησαν με νέο πραξικόπημα από την ίδια ομάδα των στρατιωτικών. Αυτή τη φορά, ο Περόν βγήκε στο φως.

Στις 24 Φεβρουαρίου 1944, ο στρατηγός Ραμίρεθ παραιτήθηκε από πρόεδρος της Δημοκρατίας και τη θέση του πήρε ο στρατηγός Φαρέλ, με αντιπρόεδρο τον συνταγματάρχη Περόν. Η στρατιωτική χούντα της Αργεντινής πιεζόταν από τις κυβερνήσεις των άλλων αμερικανικών κρατών να κηρύξει τον πόλεμο κατά του Άξονα. Τον Μάρτιο του 1945, όταν το παιχνίδι φαινόταν να τελειώνει στην Ευρώπη, η Αργεντινή κήρυξε τον πόλεμο κατά της Γερμανίας κι έγινε ιδρυτικό μέλος του ΟΗΕ παρά τις αντιρρήσεις της Σοβιετικής Ένωσης. Ένα νέο πραξικόπημα ξέσπασε στις 12 Οκτωβρίου 1945, ανατρέποντας τον Περόν που επανήλθε με αντιπραξικόπημα στις 17 του μήνα. Οργάνωσε εκλογές και, το 1946, εκλέχτηκε πρόεδρος της χώρας.

Με βοηθό και συνεργάτη τη γυναίκα του Εβίτα Περόν που άσκησε εκπληκτική δράση, ο εκλεγμένος δικτάτορας προχώρησε στην υλοποίηση του προγράμματός του. Στα 1947, δημοσίευσε τη διακήρυξη των εργατικών δικαιωμάτων κι έφτιαξε νέο σύνταγμα. Εφάρμοσε μεγάλες οικονομικές μεταρρυθμίσεις, κρατικοποίησε ξένες, κυρίως, εταιρίες, προχώρησε στην εκβιομηχάνιση της χώρας κι αύξησε τους μισθούς, αποκτώντας δημοτικότητα και φορτώνοντας τον πληθωρισμό της χώρας. Στις τεράστιες κρατικές δαπάνες ήρθαν να

προστεθούν μεγάλες καταχρήσεις που τον εξανάγκασαν να πάρει αυστηρά μέτρα, ακόμη και για το άμεσο περιβάλλον του.

Τα δημαγωγικά μέτρα και η εθνικιστική του πολιτική καθώς και ο ασφυκτικός έλεγχος των εργατικών συνδικάτων τον έκαναν αγαπητό σε μεγάλο τμήμα του λαού. Το 1952, υποστήριξε την επανάσταση του Εστενσόρο, στη Βολιβία, που κήρυξε την εθνικοποίηση των εκεί αμερικανικών μεταλλείων. Την ίδια χρονιά, η γυναίκα του Εβίτα, αντιπρόεδρος της χώρας, πέθανε στα 33 της χρόνια και την έκλαψαν οι φανατικοί της οπαδοί. Το άστρο του Περόν άρχισε να δύει, όταν πήρε αντιθρησκευτικά μέτρα κι ο πάπας τον αφόρισε. Ένα πραξικόπημα τον ανέτρεψε, στα 1955, αν και μεγάλο κομμάτι του λαού στάθηκε στο πλευρό του. Έφυγε στο εξωτερικό. Έμελλε να επιστρέψει στα 1973 και να επανεκλεγεί. Ο θάνατος τον βρήκε πρόεδρο, την 1^η Ιουλίου 1974. Στη θέση του, συνέχισε η πρώην χορεύτρια, δεύτερη σύζυγός του Μαρία Εστρέλα (Ιζαμπέλ) Μαρτίνες Κάρτα. Την ανέτρεψε στα 1976, ο στρατηγός Χόρχε Βιντέλα.

1389: Στην μάχη του Φαλσέπινγκ, ο βασιλιάς Αλβέρτος της Σουηδίας ηττάται και αιχμαλωτίζεται από τους Δανούς. Η «Σεμίραμις του Βορρά», όπως αποκλήθηκε η βασίλισσα Μαργαρίτα της Δανίας (1353 - 1412), ενώνει κάτω από το σκήπτρο της τα στέμματα Δανίας και Σουηδίας. Θα προσθέσει και της Νορβηγίας, που περιήλθε στην κατοχή της με τη «σύμβαση του Κάλμαρ» (1397), καθώς είχε πεθάνει ο σύζυγός της και βασιλιάς της Νορβηγίας Χάκον Στ'.

1563: Κατά τη διάρκεια των θρησκευτικών πολέμων στη Γαλλία κι ενώ πολιορκείται η Ορλεάνη, δολοφονείται από ένα Ουγενότο ο ηγέτης των καθολικών Φραγκίσκος, Δούκας του Γκιζ.

1821: Στο Ιάσιο της Μολδαβίας, ο αρχηγός της Φιλικής Εταιρείας και υπασπιστής του τσάρου της Ρωσίας Αλέξανδρος Υψηλάντης κηρύσσει την έναρξη του αγώνα για την ελληνική ανεξαρτησία.

1920: Σε μια μπουρaria του Μονάχου, κάποιος Αδόλφος Χίτλερ ανακοινώνει τις «25 θέσεις» του για τα προβλήματα της Γερμανίας. Ένα συνοθύλευμα από θέσεις του πανγερμανισμού, του σοσιαλισμού, του φασισμού και της θεωρίας για την ιεραρχία των φυλών.

1945: Ο πρωθυπουργός της Αιγύπτου, Αχμέντ Μαχέρ, Πασά δολοφονείται στην Βουλή, μόλις ανακοινώνει ότι η χώρα κηρύσσει τον πόλεμο στη Γερμανία και την Ιαπωνία. Για τους Αιγυπτίους, όπως και για πολλούς άλλους λαούς αυτή την εποχή, κάθε πράξη που ευνοεί τη Μεγάλη Βρετανία, αποτελεί προδοσία.

1946 : Ο Χουάν Ντομινίγκο Περόν εκλέγεται Πρόεδρος της Αργεντινής.

1975: Πεθαίνει ο Νικολάι Μπουλγκάνιν, πρωθυπουργός της Σοβιετικής Ένωσης κατά την περίοδο 1955 - 58.

1996: Κουβανέζικα καταδιωκτικά καταρρίπτουν δύο ιδιωτικά αεροπλάνα που ανήκαν σε ομάδα αυτοεξόριστων Κουβανών.

2008: Με ποσοστό ρεκόρ 53,36% (240.622 ψήφοι), ο Δημήτρης Χριστόφιας εκλέγεται πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ο αντίπαλός του, Ιωάννης Κασουλίδης έλαβε 46,64% (210.320 ψήφοι).

2008: Ο 76χρονος Ραούλ Κάστρο εκλέγεται πρόεδρος της Κούβας από το κοινοβούλιο της χώρας και διαδέχεται τον 81χρονο αδελφό του, Φιντέλ.

2013: Ο Νίκος Αναστασιάδης του ΔΗ.ΣΥ εκλέγεται πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας με το με 57,48% των ψήφων.

2022: Ρωσικές στρατιωτικές δυνάμεις εισβάλλουν στην Ουκρανία από στεριά, αέρα και θάλασσα.

2023: Με απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου, ο επί ΣΥΡΙΖΑ υπουργός Επικρατείας, Νίκος Παπάς, καταδικάζεται ομόφωνα σε δύο χρόνια φυλάκιση με τριετή αναστολή για την εμπλοκή του στην υπόθεση των τηλεοπτικών αδειών (2016).

Η 24^η Φεβρουαρίου στον πολιτισμό

24 Φεβρουαρίου 391

Η ειδωλολατρία εκτός νόμου

Στα 361, αυτοκράτορας στην Κωνσταντινούπολη έγινε ο σπουδασμένος στην Αθήνα, νεοπλατωνικός και λάτρης της αρχαίας φιλοσοφίας, 30χρονος Ιουλιανός. Κήρυξε την ανεξιθρησκία, ουσιαστικά επαναφέροντας ένα διάταγμα του Μεγάλου Κωνσταντίνου (του 312), και στήριξε τις αρχαίες θρησκείες. Είχε βαθιά την πεποίθηση ότι «οι χριστιανοί, χωρίς την κρατική στήριξη, θα τρώγονταν μεταξύ τους». Και όντως το έκαναν, καθώς οι επίσκοποι κοιτούσαν ποιος θα βγάλει από τη μέση τον άλλον, σαν τοπικοί φεουδάρχες που καθένας

προσπαθούσε να επεκτείνει την επικράτειά του. Οι εθνικοί αναθάρρησαν αλλά για λίγο. Ο Ιουλιανός πέθανε στις 26 Ιουνίου του 363 και η ανεξιθρησκία μετατράπηκε σε αγώνα επικράτησης ανάμεσα στις παλαιές και τη νέα θρησκεία. Με τους πιστούς της τελευταίας, διαιρεμένους σε οπαδούς ή εχθρούς του «νεοπλατωνικού» αρειανισμού. Δεκαπέντε χρόνια αργότερα, προστέθηκαν και οι Γότθοι.

Εκχριστιανίστηκαν κι ασπάστηκαν τον αρειανισμό, νίκησαν και σκότωσαν τον αυτοκράτορα Ουάλη (378), πολιορκήσαν μάταια την Κωνσταντινούπολη, εμφανίστηκαν περίπου ως ελευθερωτές των υπηκόων από τον Ρωμαίο δυνάστη αλλά νικήθηκαν από τον στρατηγό Θεοδόσιο, που άλλους διασκόρπισε σε διάφορα μέρη και άλλους προσέλαβε στον στρατό του. Σε λίγο, ο Θεοδόσιος βρέθηκε αυτοκράτορας στην Κωνσταντινούπολη και φανατικός χριστιανός. Ως πριν από έναν αιώνα, για όλα τα δεινά του κράτους έφταιγαν οι χριστιανοί, οι οποίοι διώκονταν άγρια. Από τον καιρό του Θεοδόσιου, για όλα έφταιγαν οι ειδωλολάτρες: Οι εθνικοί, εναντίον των οποίων ξέσπασαν φοβεροί διωγμοί. Καταστράφηκε τότε και κάθε έργο τέχνης που θύμιζε το δωδεκάθεο.

Με διάταγμα της 24^{ης} Φεβρουαρίου του 391, απαγορεύτηκαν οι θυσίες, η απόδοση τιμών ακόμα και η είσοδος σε ναούς παλαιών θεών. Οι παραβάτες αντιμετώπιζαν την ποινή του θανάτου. Στα 393 πραγματοποιήθηκε η 293^η και τελευταία Ολυμπιάδα. Τον επόμενο χρόνο, οι Ολυμπιακοί αγώνες απαγορεύτηκαν, ενώ το χρυσελεφάντινο άγαλμα του Δία, που ο Φειδίας είχε φιλοτεχνήσει πριν από οκτακόσια χρόνια, μετακόμισε κομματιασμένο στην Κωνσταντινούπολη. Στην Αίγυπτο, λυσσαλέα στίφη φανατικών χριστιανών κατέστρεψαν ναούς. Στην Αντιόχεια, κομματιάστηκαν αγάλματα. Στον Ελλαδικό χώρο και τη Ρώμη, τα νέα μέτρα αντιμετωπίστηκαν με σκεπτικισμό ή και εχθρότητα.

Για τις υπηρεσίες του στον χριστιανισμό, ο Θεοδόσιος ονομάστηκε Μέγας. Όταν πέθανε (17 Ιανουαρίου 395), το απέραντο Ρωμαϊκό κράτος χωρίστηκε σε ανατολικό και δυτικό. Η Κωνσταντινούπολη έγινε πρωτεύουσα του γιου του, Αρκαδίου.

1582: Ο Πάπας Γρηγόριος ΙΓ΄ εκδίδει την Παπική Βούλα που εισάγει το Γρηγοριανό ημερολόγιο, το οποίο αντικαθιστά το Ιουλιανό.

1887: Το Παρίσι και οι Βρυξέλλες γίνονται οι δύο πρωτεύουσες που συνδέονται για πρώτη φορά με τηλεφωνικό δίκτυο

1903: Σε ηλικία 64 χρόνων, πεθαίνει ο Έλληνας διάσημος εξερευνητής και γιατρός Παναγιώτης Ποταγός. Είχε εξερευνήσει την Ασία επί πέντε χρόνια και, με δαπάνες του πανεπιστημίου της Αθήνας, δημοσίευσε τις παρατηρήσεις του σε βιβλίο με τίτλο «Περίληψις περιηγήσεων Ποταγού».

1920: Η Λαίδη Νάνσι Αστωρ, η πρώτη γυναίκα που εκλέχτηκε μέλος του βρετανικού Κοινοβουλίου (1919), εκφωνεί τον «παρθενικό» της λόγο, με το προσφιές της θέμα: Την ανάγκη παροχής προστασίας στις εργαζόμενες γυναίκες και τα παιδιά.

1943: Γεννιέται ο Τζορτζ Χάρισον, μέλος του θρυλικού συγκροτήματος των Μπιτλς.

2013: Ο Ντάνιελ Ντέι Λούις γίνεται ο πρώτος ηθοποιός που κερδίζει τρίτο βραβείο Όσκαρ α' ανδρικού ρόλου (για την ερμηνεία του στον ρόλο του προέδρου Λίνκολν στην ομώνυμη

ταινία).